Uniwersytet Zielonogórski
INSTYTUT FILOLOGII GERMAŃSKIEJ
al. Wojska Polskiego 71a
65-762 Zielona Góra
tel./fax. +48-68-328 31 45

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

dr hab. Jarochna Dąbrowska-Burkhardt, prof. UZ
Instytut Filologii Germańskiej
Uniwersytet Zielonogórski
j.dabrowska@ifg.uz.zgora.pl

Zielona Góra, dnia 6 grudnia 2025 r.

Recenzja

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego pani **dr Dominiki Janus**, w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk humanistycznych*, w dyscyplinie *językoznawstwo*

Podstawa opracowania recenzji: pismo Pana Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Językoznawstwo Uniwersytetu Gdańskiego – prof. dr. hab. Przemysława Gębala z dnia 9 września 2025 r. [Uchwała nr 33/RDJ/2025 z dnia 9 października 2025 r.].

Materiały przedstawione recenzentce wraz ze zleceniem recenzji:

- monografia autorska, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy, jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego pt. *„Der Tod in Danzig. Danziger Leichenpredigten (1586-1746) aus textlinguistischer Sicht"*. Göttingen: Brill | V&R unipress, 513 s. ISBN: 978-3-8471-1645-5
- cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2b ustawy (6 kserokopii publikacji Habilitantki)
- wniosek z dnia 6 marca 2025 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia *doktora habilitowanego* w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie *językoznawstwo*
- dane wnioskodawczyni (zał. 1)
- kserokopia dyplomu Uniwersytetu Gdańskiego potwierdzającego posiadanie przez Habilitantkę stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa (zał. 2)
- autoreferat o przebiegu pracy zawodowej, osiągnięciach naukowo-badawczych, dydaktycznych, w zakresie kształcenia kadr i organizacyjnych (zał. 3)
- dokumenty (wyłącznie w wersji cyfrowej) potwierdzające zrealizowanie: zagranicznych pobytów badawczych (3a), staży naukowych na polskich uczelniach (3b/3c), uczestnictwa w międzynarodowym projekcie naukowym wraz z oświadczeniami o współautorstwie powstałych w jego wyniku publikacji (3d), uczestnictwa w międzynarodowym webinarium (3e), uniwersyteckiej współpracy międzynarodowej (3f), zagranicznym pobycie w ramach programu ERASMUS+ Staff Mobility for Teaching (3g), przyznaniu środków w ramach grantu NCN Miniatura 2 (zał. 3h), przyznaniu środków w ramach grantu Wydziału Filologicznego UG (3i), przyjęciu do serii wydawniczej współautorskiego tomu (V&R unipress) (zał. 3j)
- wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczący wkład w rozwój dyscypliny, o których mowa w art. 219 ust. 1. pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (zał. 4)
- 10 kserokopii publikacji Habilitantki – artykułów w czasopismach naukowych (zał. „Pozostałe artykuły w czasopismach naukowych")
- 16 kserokopii publikacji Habilitantki – rozdziałów w monografiach zbiorowych (zał. „Pozostałe rozdziały w monografiach zbiorowych")
- 11 kserokopii publikacji Habilitantki – recenzji w czasopismach naukowych, artykułów wstępnych oraz sprawozdań (zał. „Recenzje w czasopismach naukowych, artykuły wstępne i sprawozdania")

1. Informacje Wstępne

Pani dr **Dominika Janus** ukończyła studia wyższe i uzyskała tytuł magistra filologii polskiej przedkładając do obrony na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego we wrześniu 2004 r. pracę dyplomową pt. *„Nekrolog – analiza kulturowo-językowa"*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Jan Miodek.

Rok później, w lipcu 2005 r., Kandydatka uzyskała tytuł licencjata filologii germańskiej na podstawie pracy licencjackiej pt. *„Die Vokalisierung des /r/-Lautes im gegenwärtigen Deutsch"*. Promotorem wspomnianej pracy dyplomowej był dr Artur Tworek. Tytuł zawodowy magistra w zakresie filologii germańskiej Kandydatka uzyskała w styczniu 2007 r., również na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego, na podstawie pracy magisterskiej napisanej pod opieką naukową prof. dr hab. Iwony Bartoszewicz pt. *„Deutsche und polnische phraseologische Wörterbücher – Versuch einer konfrontativen Beschreibung"*.

Stopień naukowy *doktora* w dziedzinie *nauk humanistycznych* nadano Kandydatce w roku 2011 na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego. Promotorem rozprawy doktorskiej, obronionej z wyróżnieniem pt. *„Polsko-niemiecka frazeologia w słownikach Michała Abrahama Troca i Samuela Bogumiła Lindego"* był prof. dr hab. Andrzej Kątny, a recenzentkami prof. dr hab. Iwona Bartoszewicz oraz prof. UAM, dr hab. Czesława Schatte. W roku 2012 ukazała się monografia rozprawy doktorskiej pt. *„Polsko-niemiecka frazeologia somatyczna w słownikach Michała Abrahama Troca i Samuela Bogumiła Lindego"* w wydawnictwie Uniwersytetu Gdańskiego.

W latach 2010-2011 Kandydatka była zatrudniona jako nauczyciel akademicki na etacie asystentki w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Gdańskiego, a od grudnia 2011 r. pracuje w tej samej jednostce jako adiunkt w Zakładzie Języka Niemieckiego i Translatoryki, który w roku 2019 r. został przekształcony w Katedrę Językoznawstwa i Translatoryki.

Od daty nadania Habilitantce stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych można zaobserwować równomierną aktywność naukową dr Dominiki Janus przekładającą się na wydanie dwóch monografii autorskich oraz 29 polskich i zagranicznych publikacji naukowych: w tym 15 rozdziałów w monografiach naukowych oraz 14 artykułów w czasopismach naukowych. Ponadto dr Dominika Janus jest autorką siedmiu recenzji oraz jednego sprawozdania opublikowanych w czasopismach naukowych. Habilitantka uczestniczyła również w pracach redakcyjnych dwóch monografii naukowych.

2. Ocena monografii naukowej, o której mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy oraz cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2b ustawy, wskazanych jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do wszczętego postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego

Habilitantka wskazała jako osiągnięcia naukowe stanowiące podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w myśl art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o warunkach nadania stopnia doktora habilitowanego *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, **zarówno monografię autorską** pt. *„Der Tod in Danzig. Danziger Leichenpredigten (1586-1746) aus textlinguistischer Sicht"*, **jak i cykl spójnych tematycznie sześciu artykułów naukowych**.

Książka została wydana przez wydawnictwo Brill | V&R unipress w Getyndze, jako 3 tom serii „Fields of Linguistics – Aktuelle Fragestellungen und Herausforderungen" pod redakcją Joanny Szczęk oraz Anny Dargiewicz (ISBN: 978-3-8471-1645-5). Monografia ukazała się w

roku 2023 liczy 513 stron, składa się z 7 rozdziałów przy uwzględnieniu wstępu i zakończenia oraz posiada obszerną bibliografię liczącą około 450 pozycji. Recenzję wydawniczą pracy sporządził uznany polski germanista w dyscyplinie językoznawstwa, specjalista w zakresie badań nad historią języka niemieckiego związany z Uniwersytetem Warszawskim prof. dr hab. Józef Wiktorowicz.

Równolegle do wspomnianej rozprawy Autorka prezentuje jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do wszczętego postępowania cykl powiązanych ze sobą tematycznie sześciu artykułów naukowych, z których cztery ukazały się w czasopismach naukowych znajdujących się na liście MNiSW [dwa z nich z uprzednią punktacją 70 pkt (dzisiaj 40 pkt) oraz dwa z uprzednią punktacją 40 pkt (dzisiaj 20 pkt)]. Jedno z czasopism, w którym Kandydatka opublikowała swój artykuł nie zostało uwzględnione na liście MNiSW, natomiast szósty artykuł tematycznie powiązanego cyklu ukazał się w monografii zbiorowej prestiżowego wydawnictwa de Gruyter. Wszystkie załączone artykuły, podobnie zresztą jak i monografię, poświęcono protestanckim kazaniom pogrzebowym z Gdańska. W tym miejscu należy jednak podkreślić, że nie dublują one podejmowanych w książce tematów, a rozwijają jedynie wątki nadmienione w monografii, bądź też sygnalizują nową problematykę w badaniach wspomnianego gatunku tekstu.

Przedłożoną rozprawę należy postrzegać jako rezultat szeroko zakrojonych i pieczołowicie przeprowadzonych analiz językoznawczych, których przedmiotem są kazania pogrzebowe pochodzące z okresu od połowy XVI do połowy XVIII wieku. Gatunek ów wykształcił się w okresie reformacji i rozwijał ze szczególną intensywnością w środkowych Niemczech, na Śląsku oraz w miastach górnoniemieckich. *Kazania pogrzebowe* są gatunkiem tekstu o wymagającej formie, poświęconym upamiętnieniu zmarłej osoby, charakterystycznym dla średnich i wyższych warstw społecznych, tzn. dla przedstawicieli szlachty, patrycjatu, dobrze sytuowanego mieszczaństwa etc., a ich autorami byli pastorzy gdańskich kościołów oraz cieszący się popularnością luterańscy teologowie. Kilkudziesięciostronicowe druki traktowane były jako szczególny rodzaj upamiętnienia zmarłego, a dla rodzin decydujących się na ten rodzaj wspomnień, stanowiły one również okazję do przypomnienia o sobie i dawały możliwość zwiększenia społecznego prestiżu. Drukowane kazania otrzymywały osoby należące do gdańskiej elity, a ich objętość mogła przekroczyć także i sto stron. Centralną część kazań stanowiło tzw. „kazanie właściwe" ku czci zmarłej osoby, które mogło zostać również uzupełnione innymi tekstami.

Szczegółowa analiza struktury monografii napisanej w języku niemieckim przedstawia się następująco: pracę rozpoczyna spis treści (str. 5-8) oraz podziękowania (str. 9-10). Składa się ona z siedmiu rozdziałów, a zamykają ją znajdujące się bezpośrednio za bibliografią (str. 371-399) i spisem źródeł internetowych (str. 401-404) załączniki. Należą do nich ewidencja tabeli, schematów i ilustracji (str. 405-407), numerowane załączniki opisujące strony tytułowe kazań pogrzebowych (str. 409-429 – zał. nr 1), jak i uporządkowany spis „Gdańskich kazań pogrzebowych z lat 1586-1746" (str. 431-513, zał. nr 2).

W rozdziale pierwszym zatytułowanym *Einleitung* (str. 11-21), będącym wprowadzeniem w tematykę pracy, Habilitantka sytuuje rozprawę w kontekście badawczym i zapoznaje czytelników z informacjami natury ogólnej na temat monografii umiejscawiając ją w kontekście tematycznym i metodologicznym. Po przedstawieniu uwag wprowadzających (1.1), Autorka przybliża czytelnikowi temat, prezentuje dotychczasowy stan badań wraz z założeniami oraz definiuje cele i pytania badawcze pracy (1.2). Wskazuje, że monografia ma na celu uzupełnienie istniejącej luki badawczej, którą Autorka trafnie dostrzega ją na czterech poziomach analizy tekstologicznej obejmującej: analizę kompleksu tekstowego *kazanie pogrzebowe*, analizę środkowo-wschodnioeuropejskich kazań pogrzebowych, analizę gdańskich kazań pogrzebowych,

a nawet systematyczną analizę poszczególnych historycznych gatunków tekstu. W podrozdziale 1.3 Habilitantka zapoznaje czytelnika z ogólną strukturą rozprawy, sygnalizuje jej zakres i układ, a jednocześnie wyjaśnia nieodzowność wszelkich elementów uzupełniających pracę, którymi są m.in. spis transkrybowanych stron tytułowych (zał. 1) oraz ewidencja „Gdańskich kazań pogrzebowych" (zał. 2). Ta ostatnia stanowi doskonałe uzupełnienie wydanego w roku 2009 tzw. „podręcznika" dotyczącego spersonalizowanej literatury okolicznościowej znajdującej się w europejskich bibliotekach i archiwach [Anders/Beckmann/Garber], ponieważ w ewidencji z roku 2009, jej autorzy specyfikują w kontekście Gdańska jedynie wiersze okolicznościowe przygotowane na indywidualne okazje, lecz nie uwzględniają w niej kazań pogrzebowych, którą to lukę swoim spisem uzupełnia Habilitantka.

W rozdziale drugim monografii pt. *Textlinguistische Grundlagen der Untersuchung* (str. 23-57) Autorka przybliża czytelnikowi podstawowe pojęcia lingwistyki tekstu i dyskursu zarówno pod kątem dokonań lingwistyki ukierunkowanej synchronicznie (por. 2.1) jak i diachronicznie (por. 2.2), które celnie postrzega jako niezbędne do opracowania własnej metody badawczej. W tym celu zostają w podrozdziale 2.1 omówione dokładnie pojęcia, które często są traktowane synonimicznie: *tekst, klasa tekstów, typ tekstu, gatunek tekstu, wzorzec tekstu/wzorzec tekstowy, funkcja tekstu, forma komunikacji, wzorzec działania, sieć tekstów, dyskurs.* W podrozdziale 2.2 Autorka omawia historyczną lingwistykę tekstu i jej metody badań. W rezultacie proponowany model, który ma znaleźć zastosowanie przy analizie badanych *kazań pogrzebowych*, łączy umiejętnie dokonania lingwistyki ukierunkowanej synchronicznie jak i lingwistyki diachronicznej. Synteza zewnątrz- i wewnątrztekstowych cech umożliwia analizy pragmatyczne, a więc opisywanie cech tekstu w interakcji, a nie w izolacji. Właściwe odwołania do badań prowadzonych przez Olivera Pfefferkorna umożliwiają uwzględnienie kategorii *Textgestaltungsprinzip* [zasada kształtowania tekstu], pozwalając rzyjrzeć się w analizowanych kazaniach: retoryczności, polifunkcyjności, wielokrotnemu zaadresowaniu oraz intertekstualności. Habilitantka określa *gdańskie kazania pogrzebowe* jako „kompleks tekstowy" ze względu na ich heterogeniczność, który wynika z wielu części składowych, do których należą: „tekst główny" (kazanie właściwe), parateksty (strona tytułowa, dedykacja, epilog) czy też życiorys.

W bardzo interesującym trzecim rozdziale pt. *Die historische Situation in Danzig im 16. und 17. Jahrhundert und in der ersten Hälfte des 18. Jahrhunderts* (str. 59-77) Autorka zapoznaje czytelników z dziejami Gdańska. Główny punkt opisu stanowi przedstawienie sytuacji historycznej w Gdańsku w wieku XVII oraz w pierwszej połowie XVIII wieku koncentrując się na Szczególna uwaga stosunkach językowych, ekonomicznych, kulturowych, wyznaniowych i społecznych w przeszłości miasta. Uwzględnienie kontekstu sytuacyjnego w recenzowanej monografii jest niezbędne, aby analizowane teksty móc traktować jako kompleksy językowo-kulturowe. Wspomniany kontekst sytuacyjny umożliwia bowiem dotarcie do historycznego znaczenia analizowanego tekstu i stanowi tym samym bezwzględnie potrzebną część składową analiz pragmatycznych. Z rozdziału wyłania się żywy obraz walk wyznaniowych jak i informacje dotyczące postrzegania chorób, śmierci i pochówku w dawnym Gdańsku. Reasumując: w rozdziale trzecim Autorka zręcznie przygotowuje czytelnika na informacje dotyczące protestanckich kazań pogrzebowych, którym poświęcony jest rozdział czwarty.

W czwartym rozdziale pt. *Protestantische Leichenpredigt als Erbauungsschrift* (str. 79-104) Autorka zajmuje się szczegółowo „kompleksem tekstowym", którym są protestanckie kazania pogrzebowe. Zostają one zaliczone przez Kandydatkę do niemieckiej literatury moralizującej i pokrzepiającej (niem. *Erbauungsliteratur*). Ta część rozprawy przedstawia genezę i rozwój nowożytnych kazań pogrzebowych wygłaszanych w czasie uroczystości

żałobnych, a następnie drukowanych i czytanych jako literatura „ku pokrzepieniu serc" (por. 4.1). W podrozdziale 4.2 Autorka omawia możliwości kontekstualizacji kazań (por. 4.2), przedstawia najważniejsze cechy charakterystyczne dla ich budowy (por. 4.3) oraz omawia potencjalne wzorce, którymi kierowali się autorzy tekstów przy ich werbalizowaniu (por. 4.4). Rozdział zamykają kwestie terminologiczne, niezbędne dla analiz w części empirycznej, które dotyczą „kompleksu tekstowego" *kazanie pogrzebowe* (por. 4.5).

Rozdział piąty (str. 105-119) monografii zatytułowany *Methodischer Rahmen der Untersuchung* przedstawia w podrozdziale 5.1 zastosowane przez Habilitantkę metody i modele badawcze. Podrozdział 5.2 jest jasnym opisem korpusu badawczego, w którym usytuowane są gdańskie kazania pogrzebowe z lat 1586-1746, poddawane w części empirycznej monografii, pragmalingwistycznej i tekstologicznej analizie. Pytania stawiane w pracy przez Habilitantkę dotyczą tego, co przyświecało autorom gdańskich kazań pogrzebowych przy formułowaniu ich tekstów oraz jakie wytyczali sobie cele, aby „trafić" do odbiorców i „poruszyć ich". Szczególną rolę odgrywają w tym względzie pytania o konkretne środki językowe, które są używane przez autorów gdańskich kazań pogrzebowych. Celem monografii jest wspomniana już historycznie ukierunkowana pragmalingwistyczna, holistyczna analiza tekstu łącząca zewnątrz- jak i wewnątrztekstowe kryteria. Autorka nie traci z pola widzenia kontekstu sytuacyjnego poszczególnych kazań pogrzebowych i uwzględnia w swoich badaniach sytuację, funkcję, temat, strukturę i ukształtowanie językowo-stylistyczne tekstów przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na swoistą specyfikę tekstów historycznych. Analizowany w monografii materiał badawczy składa się z tekstów dwudziestu kazań pogrzebowych. Czternaście z nich dotyczy zmarłych mężczyzn, sześć jest poświęconych kobietom i tym samym owo zestawienie jest spójne z proporcjami całości zebranego korpusu badawczego, w którym procentowo 72% kazań dotyczy mężczyzn, a 28% odnosi się do kobiet. Reasumując można stwierdzić, że Autorce udaje się stworzyć próbę reprezentatywną z zachowanych do dzisiaj protestanckich kazań pogrzebowych z Gdańska, z celem ukazania ich najważniejszych cech.

Najobszerniejszy rozdział szósty pt. *Textlinguistische Analyse des Textkomplexes 'Leichenpredigt'* (str. 121-361) stanowią analizy empiryczne, które rozpoczyna opis uwarunkowań sytuacyjnych badanych kazań pogrzebowych. (por. 6.1). Należą do nich medialne i materialne aspekty gdańskich kazań, uwzględniające różnice ilościowe i jakościowe między wersjami oralnymi, a pisanymi. Autorka poświęca również uwagę charakterystyce *kazania pogrzebowego* jako obiektu graficznego. W kontekście „nośnika informacji" Habilitantka akcentuje, że *kazania pogrzebowe* należy pierwotnie postrzegać jako oralne formy komunikacji, które wraz z ich udostępnieniem do druku rozwinęły się jako nowa forma pisemna. Wydawane *kazania pogrzebowe* są więc rozszerzonymi wersjami kazań wygłoszonych i zawierają pewne elementy oryginalnej oralności, które Kandydatka prawidłowo i na nośnych przykładach przybliża w 6.1.3.1. Podrozdział 6.1.3.3 zawiera interesujące i czytelne przekazy multimodalne, które Autorka jasno definiuje jako wynik interakcji między treścią kazania, a potencjałem znaczeniowym zawartych w nim symbolicznych ilustracji, winiet, emblematów etc. Habilitantka zwraca również dużą uwagę na czynnik ludzki jak czynnik tekstowy i wyróżnia sieć producentów zaangażowanych w powstanie ostatecznego kazania, a opierając się na regule wielokrotnego zaadresowania i polifunkcjonalności akcentuje zróżnicowaną grupę odbiorców analizowanych tekstów. W tym miejscu należy dodać, że Autorka szczegółowo wyjaśnia, iż „kompleks tekstowy" *kazanie pogrzebowe* w swej pierwotnej wersji ustnej był wiadomością przekazywaną face-to-face, a tym samym jego czasowo-przestrzenne usytuowanie różniło się znacznie od informacji przekazywanej drukiem, przy której współobecność nadawcy i odbiorcy była zniesiona.

Podrozdział 6.2 poświęcono analizie makrostruktury kazań pogrzebowych. Interesujące powiązania formuliczności makrostrukturalnej z mikrostrukturalną Autorka przedstawia trafnie przy pomocy powtarzających się w poszczególnych częściach kazań pogrzebowych *wyrażeń rutynowych*, zaliczanych, w nawiązaniu do Helmutha Feilke, do realizacji *rutyn tekstowych*. Aurorka uwzględniła takie elementy jak strona tytułowa z dedykacją, kazanie właściwe, biografia zmarłego oraz epilog. Do samodzielnych części protestanckich kazań pogrzebowych Kandydatka zalicza: epicedia, kompozycje muzyczne, mowy dziękczynne, portret zmarłego oraz inne ilustracje. Teksty pochodzące od innych autorów Autorka słusznie wyłącza jednak ze swoich badań ze względu na ich „zbyt luźne powiązanie z całością" (Autoreferat str. 8). W podrozdziale 6.2 Habilitantka skupia się na samodzielnych, analizach tekstów przy pomocy metod lingwistyki tekstu i retoryki. Autorka rozróżnia m.in. na *stronach tytułowych* kazań pogrzebowych 18 elementów, z których część ma charakter obligatoryjny i jest traktowana jako trzon analizowanego paratekstu. W kontekście *dedykacji* Kandydatka stwierdza trzy rodzaje jej ukształtowania, a odnośnie *kazania właściwego* dokumentuje jego najbardziej rozpowszechniony w Gdańsku schemat. Plastycznie omówiona jest również budowa *życiorysu* zmarłej osoby z takimi toposami jak: narodziny, rodzice i dziadkowie, chrzest, dzieciństwo i młodość, szkoła i wykształcenie, podróże, małżeństwo i dzieci, urzędy bądź funkcje rodzinne, życie chrześcijańskie, choroba letalna oraz śmierć.

Dzięki przedstawieniu budowy prototypowego *kazania właściwego* czytelnik zostaje wprowadzony w jego strukturę, którą następnie można odnaleźć w kompleksowych analizach prowadzonych przez Autorkę w dalszej części monografii. Przy określeniu funkcji gdańskich kazań pogrzebowych w podrozdziale 6.3 Habilitantka ma na celu przypisanie poszczególnych środków językowych jak i struktur odpowiednim funkcjom, takim jak „apel", „informacja" czy „kontakt", które akcentują możliwe intencje autora i ukazują jego wybrane argumentacje związane z rozwinięciem tematu. Przeprowadzone analizy skłaniają Habilitantkę do wniosku, że gdańskie kazania pogrzebowe należą do tekstów złożonych funkcjonalnie, w których istnieje ciągła naprzemienność poszczególnych fragmentów z charakterystycznymi dla nich strukturami gramatycznymi i środkami językowymi. W podrozdziale 6.4 Autorka umiejętnie pochyla się nad kształtem językowo-stylistycznym analizowanych kazań. Wykorzystuje w tym miejscu, w nawiązaniu do Heinricha Pletta kategorie retoryczne oraz w oparciu o Georga Ottmersa, kategorie figur stylistycznych. Analizy zaprezentowane w tej części pracy zostały przeprowadzone również bardzo rzetelnie ukazując współzależność intensywności występowania poszczególnych figur od funkcji tekstowej danego fragmentu.

Podrozdział 6.5 poświęcony jest kryterium *intertekstualności*, [Autorka w Autoreferacie określa to kryterium jako *intertekstowość*]. W tym miejscu czytelnik jest konfrontowany nie tylko z oczekiwanymi odniesieniami do Biblii, lecz również z dziełami autorów niezwiązanych z instytucją kościoła. Powoływanie się na starożytnych filozofów, filologów i teologów, jak i tych pochodzących z XVII i XVIII wieku jest powszechne. Niejednokrotnie w tekście występują odwołania do pieśni kościelnych, których identyfikacja okazuje się łatwiejsza, dzięki tzw. „*zaznaczonej intertekstualności*", przejawiającej się zwykle typograficznie. Tekst pieśni kościelnej jest bowiem, niemalże bez wyjątku, formatowany na środku strony i pojawia się albo mniejszą, większą bądź też pogrubioną czcionką. Źródła zamieszczonego fragmentu pieśni nie są jednak zwykle przytaczane explicite. Na podstawie przeprowadzonych analiz Autorka konkluduje jednakże, że najczęstszym typem *intertekstualności* w badanych kazaniach jest „*intertekstualność tematyczna*" zawierająca dokładną informację na temat cytowanego źródła.

Dwa ostatnie podrozdziały w części szóstej koncentrują się na specyficznych aspektach językowych gdańskich kazań pogrzebowych. W rozdziale 6.6 noszącym tytuł *Sprache des*

Sterbens – Sprache des Todes (str. 318-348) przedstawiono sformułowania charakterystyczne dla gdańskich kazań pogrzebowych, które mogą uchodzić za skonwencjonalizowane w ówczesnym społeczeństwie Gdańska. Habilitantka posługuje się w tym celu kategorią analityczną ramy konceptualnej ŚMIERĆ, aby stwierdzić, w jaki sposób wyraża się specyfika materiału historycznego z Gdańska i jaki obraz świata jest z nią związany.

W rozdziale 6.7 (str. 348-361) pt. *Versprachlichung regionaler Verbundenheit in den Danziger Leichenpredigten* Autorka umiejętnie przybliża czytelnikom elementy makrostruktury kazania pogrzebowego świadczące o związkach regionalnych zmarłej osoby z Gdańskiem. Na przekonującym materiale źródłowym wyjaśnia w jaki sposób realizowane jest językowo przywiązanie do Gdańska upamiętnianych w kazaniach osób. Ciekawy aspekt stanowi fakt, że w tej kwestii nie chodzi tylko o bezpośrednie przywoływanie miasta, lecz również o różnorakie formy odwoływania się do związków z nim, cechujące duże zaangażowanie emocjonalne [formy ekspresywne] podkreślające przynależność lokalną danej persony.

W rozdziale siódmym stanowiącym zakończenie monografii pt. *Schlussbetrachtung und Ausblick* (str. 363-370) Autorka jasno rekapituluje cele badawcze i efekty uzyskane w procesie analizy zebranego materiału dotyczącego analizy protestanckich kazań pogrzebowych z Gdańska. Bez wątpienia osiągnięciem Habilitantki jest przeanalizowanie „kompleksu tekstowego": *kazanie pogrzebowe*, przy uwzględnieniu cech zewnątrz- i wewnątrzjęzykowych w ramach historycznej lingwistyki tekstu. Zakorzenione lokalnie, historyczne teksty pozwaliły na wyciągnięcie wniosków odnośnie charakterystyki *kazania pogrzebowego* nie tylko w kontekście Gdańska, lecz także w szerszej perspektywie dotyczącej Pomorza. Niewątpliwie sprawdził się zaproponowany przez Habilitantkę model badawczy opracowany z celem dogłębnej analizy tekstów kazań i łączący metody badań synchronicznych z diachronicznymi.

Rozdział ósmy zawiera bogatą bibliografię (str. 371-399), a w dalszej kolejności przytoczone zostają źródła internetowe oraz wspomniane na początku niniejszej recenzji załączniki. Na szczególną uwagę zasługuje w tym względzie ponadplanowy i bezapelacyjnie wartościowy spis „Gdańskich kazań pogrzebowych z lat 1586-1746" (str. 431-513, zał. nr 2). Umożliwia on zainteresowanym badaczom znakomitą orientację w materiale źródłowym w formie systematycznego katalogu, który docelowo ma zostać włączony do *Centrum Badań Pism Okolicznościowych* [Forschungsstelle für Personalschriften an der Philipps-Universität] na Uniwersytecie w Marburgu [Niemcy] (Autoreferat str. 11).

Jedna uwaga krytyczna dotyczy wyłącznie sformułowania wielokrotnie używanego przez Habilitantkę w Autoreferacie przygotowanym w języku polskim, którym jest „*intertekstowość*". Autorka używa tego sformułowania jako ekwiwalentu niemieckiej *Intertextualität*. Mimo, że określenie jest zrozumiałe, należy uwzględnić, że w polskiej lingwistyce dyskursu przyjęło używać w tym kontekście określenia „intertekstualność".

Bez wątpienia recenzowana monografia zasługuje na uważną lekturę, ~~gdyż~~ jest to książka ambitna, dojrzała i wartościowa. Temat wybrany do refleksji naukowej: analiza protestanckich kazań pogrzebowych jest czymś więcej, aniżeli badaniem historycznych tekstów z Gdańska. Habilitantka łączy bowiem w swej pracy zróżnicowane metody lingwistyczne, które mogą z powodzeniem zostać zastosowane również w podobnie zakrojonych badaniach innych gatunków tekstów oraz „kompleksów tekstowych". Wskazany kontekst metodologiczny, a możliwości jego adaptacji dla innych badań są inspirujące.

Do oceny dorobku Habilitantka przedstawiła również **wyodrębniony zbiór sześciu prac** poświęconych protestanckim kazaniom pogrzebowym z Gdańska. Jak już wcześniej wspomniano, nie powielają one tematów omawianych w monografii, lecz rozwijają jedynie wątki w niej zawarte, bądź też sygnalizują nową problematykę w badaniach *kazań pogrzebowych*.

Artykuł pt. *Bezeichnungen für Sterben und Tod in Danziger Leichenpredigten* opublikowany w roku 2016 w czasopiśmie „Studia Germanica Gedanensia" [z ówczesną punktacją 40 pkt, obecnie 20 pkt], podobnie jak i wydany w roku 2021 w monografii zbiorowej wydawnictwa de Gruyter tekst *„Sprache des Sterbens – Sprache des Todes. [...]"* stanowią zalążek rozwiniętego w recenzowanej monografii tematu: „Język śmierci i umierania". Rezultatem przeprowadzonych badań jest spostrzeżenie, że w kazaniach pogrzebowych z Gdańska odbiorca spotyka się z mocno ustandaryzowanym repertuarem środków stylistyczno-językowych, które jak udowodniają współczesne nekrologi, nie podlegają większej ewolucji. W artykule pt. *Nun solte ich auch wohl bemuhet seyn [...]*, opublikowanym w roku 2020 w czasopiśmie „Linguistische Treffen in Wrocław" [ówczesna punktacja 70 pkt, obecnie 40 pkt] Kandydatka koncentruje się na opisaniu strategii argumentacyjnych i związanych z nimi środków językowych. W centrum przedstawionych rozważań umiejscowiona jest strategia stosowana przez autora kazania mająca na celu pocieszanie żałobników. W tym tekście Kandydatka ukazuje, że jawiąca się na pierwszy rzut oka jedna strategia pocieszania, w trakcie prac badawczych okazuje się złożonym z wielu strategii argumentacyjnych sposobem pokrzepiania osób opłakujących zmarłego. I tak na przykład udokumentowane zostają odwołania się do woli Bożej, do korzyści ze śmierci w kontekście uwolnienia od cierpienia, do przekonania o nieśmiertelności ludzkiej duszy etc. Są one dowodem na złożoność sposobu argumentacji, który zostaje przez Autorkę ujawniony.

W roku 2020 ukazuje się jeszcze jeden artykuł Habilitantki pt. *„Historische Text(sorten)linguistik in germanistischer Forschung [...]*, opublikowany w czasopiśmie „Studia Germanica Gedanensia" [40 pkt / 20 pkt]. W artykule zasygnalizowany zostaje projekt dotyczący analiz gdańskich kazań pogrzebowych z perspektywy lingwistyki tekstu. Punktem wyjścia ma być połączenie badań germanistycznych poświęconych historycznej lingwistyce tekstu w Polsce, Niemczech i Austrii. Interesujące zestawienie różnych tradycji badawczych stanowi godne uwagi ujęcie tematu przez Kandydatkę.

W roku 2024 ukazuje się wprawdzie w czasopiśmie nieuwzględnionym na liście MNiSW („Zeitschrift für Mitteleuropäische Germanistik"), jednakże warty odnotowania tekst Kandydatki pt. *Deutsche und polnische Leichenpredigten – Versuch eines ersten Vergleichs*. W artykule traktowanym jako rekonesans badawczy Autorka porównuje polskie i niemieckie kazania pogrzebowe zarówno pod względem tematycznym jak i w zakresie layoutu i struktury. Przedstawione studium można potraktować jako inspirujący punkt wyjścia do badań kontrastywnych zarówno między różnymi językami jak i konfesjami.

Artykuł zamykający serię sześciu tematycznie powiązanych tekstów stanowi opracowanie z roku 2024 pt. *Leichenpredigt als Textkomplex* opublikowane w czasopiśmie „Linguistische Treffen in Wrocław" [70 pkt / 40 pkt]. W centrum uwagi znajduje się kwestia statusu tekstowego nowożytnych kazań pogrzebowych, który Autorka definiuje jako „kompleks tekstowy", aby podkreślić złożony charakter tego rodzaju tekstów. Należy nadmienić, że zaproponowany aparat pojęciowy Habilitantka przedstawia również w omówionej powyżej monografii.

Podsumowując: zaproponowany przez Kandydatkę cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych spełnia trakcyjne uzupełnienie przedstawionej monografii i odzwierciedla kształtowanie się tematu rozprawy. Stopniowe rozpoznanie materiału źródłowego, przygotowanie bilansu prac germanistycznych poświęconych historycznej lingwistyce tekstu, porządkowanie kwestii terminologicznych, zgłębianie wyrażeń związanych z tematami „śmierć" i „umieranie", wszystkie te aspekty dokumentują ukcesywne krystalizowanie się tematu rozprawy. Tym samym należy traktować oba osiągnięcia naukowe, które Habilitantka przedstawiła do oceny, jako dopełniające się i tworzące wspólną całość.

3. Całościowa ocena dorobku naukowego

Na dorobek **naukowy** Habilitantki po uzyskaniu przez nią stopnia doktora składają się dwie monografie autorskie [doktorska i habilitacyjna] (I. 1a) (I. 3.1b), 29 artykułów [w tym dwa współautorskie] opublikowanych równomiernie w czasopismach naukowych (14 tekstów – pkt 3.3) lub w monografiach zbiorowych (15 tekstów – pkt 3.2) (wszystkie odnośniki do artykułów dotyczą załącznika nr 4). Pani dr Dominika Janus jest również autorką siedmiu recenzji (pkt 3.4) oraz jednego sprawozdania (pkt 3.6) opublikowanych w czasopismach naukowych. We współautorstwie dr Dominika Janus wydała dwa artykuły wstępne w czasopismach naukowych (3.5) oraz uczestniczyła w pracach redakcyjnych dwóch monografii naukowych (zał. 4 II.1a oraz II. 1b)

Pierwsza monografia jest dokonaniem naukowym z zakresu frazeologii i frazeografii. Została opracowana na podstawie rozprawy doktorskiej *Polsko-niemiecka frazeologia somatyczna w słownikach Michała Abrahama Troca i Samuela Bogumiła Lindego* i wydana w roku 2012 na Uniwersytecie Gdańskim. Druga monografia to omówiona powyżej rozprawa, eksplicytnie wskazana przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Zainteresowania naukowe Habilitantki pozwalają na wyodrębnienie dwóch głównych nurtów badawczych w obszarach, w których publikuje.

Pierwszą grupę stanowią badania z zakresu frazeologii [w tym frazeografii i frazeodydaktyki] do której zaliczyć można wspomnianą już monografię powstałą na podstawie pracy doktorskiej (punkt 3.1a) (wszystkie odnośniki do artykułów dotyczą załącznika nr 4) oraz artykuły na niej bazujące (3.2c), (3.2d), (3.2e), (3.3c), (3.2m). Zagadnienia współczesnej frazeologii i frazeografii przedstawiono w artykule (3.3g). Frazeodydaktyka znajduje się w centrum rozważań publikacji naukowych (3.2i), (3.2h), (3.3b).

Drugi nurt badawczy publikacji Habilitantki oscyluje wokół tematu „językowego obrazu śmierci". Należące do niego artykuły reprezentują wątki i myśli, które znalazły swoje zwieńczenie w późniejszej rozprawie habilitacyjnej, stanowią spójną i zamkniętą całość i uwzględniają wiele kwestii opracowywanych we wspomnianych w tej grupie publikacjach. Artykuły z przytaczanego tu kręgu badawczego dokumentują przede wszystkim rozwój naukowy Habilitantki i stanowią ówczesną inspirację do dalszych badań. Do zaliczanych tutaj prac należą językowe analizy m.in. współczesnych nekrologów, nekrologów w służbie propagandowej (NRD-PRL), wpisów kondolencyjnych, memów internetowych związanych ze śmiercią, ironii i groteski w języku pracowników zakładu pogrzebowego, a także teksty prezentujące związki językowo-kulturowe śmierci i jedzenia (3.3d), (3.3e), (3.2f), (3.2p), (3.3f), (3.3h), (3.3n), (3.3l), (3.2o), (3.3h), (3.2n), (3.3i), (3.2q), (3.2g), (3.2j), (3.2l), (3.2k).

Odnosząc się do wskaźników bibliometrycznych należy podkreślić, że w bazie Google Scholar (GS) przy użyciu Publish or Perish odnotowano 29 cytowań (26 cytowań bez autocytowań), według bazy ERIH PLUS – 2 cytowania, a h-index wynosi według bazy ERIH PLUS – 1, według bazy Google Scholar – 3 (stan na dzień 6 marca 2025). Liczba punktów MNiSW: 844, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora – po roku 2011 wynosi 835. Dane te świadczą o rozpoznawalności dorobku naukowego dr Dominiki Janus w środowisku naukowym nie tylko w Polsce.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego oraz działalności w zakresie popularyzacji nauki

Działalność **dydaktyczna** Habilitantki obejmuje okres od chwili zatrudnienia jej na Uniwersytecie Gdańskim na stanowisku asystenta, a od 2011 roku na stanowisku adiunkta w Instytucie Filologii Germańskiej następujące zajęcia na kierunku *Filologia Germańska*: *Gramatyka opisowa języka niemieckiego, Słowotwórstwo, Leksykologia kontrastywna, Współczesny język niemiecki – tendencje i procesy rozwojowe, Interkulturowa dydaktyka języka* oraz na kierunku *Niemcoznawstwo*: *Gramatyka opisowa języka niemieckiego* oraz *Pragmatyka komunikacji*.

Do prowadzonych zajęć Habilitantki w ramach bloku *Praktyczna nauka języka niemieckiego* należą: *Gramatyka praktyczna, Wybrane problemy gramatyczne, Język reklamy* oraz *Fonetyka*.

Pani dr Dominika Janus prowadzi również seminaria dyplomowe i kieruje przygotowaniem prac dyplomowych. Jako promotorka sprawowała dotychczas opiekę naukową nad 35 pracami licencjackimi. Obecnie pod kierunkiem dr Dominiki Janus powstaje osiem prac magisterskich. Kandydatka była wielokrotnie recenzentką prac licencjackich i magisterskich. Od roku 2018 Habilitantka jest tutorem akademickim i stale podnosi swoje kompetencje dydaktyczne biorąc udział w szkoleniach m.in. Zespołu Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu oraz Biura do spraw Osób z Niepełnosprawnością. Godnym odnotowania jest w tym względzie kurs tutoringu akademickiego 1°, a mianowicie szkolenia z zakresu pracy ze studentami z trudnościami natury psychicznej oraz kurs języka polskiego jako obcego, przygotowujący do pracy z uchodźcami wojennymi z Ukrainy.

Pani dr Dominika Janus spotyka się z dużym uznaniem Studentów. W corocznie przeprowadzanych ankietach wydziałowych otrzymuje bardzo wysokie oceny oraz była trzykrotnie nominowana w latach 2021, 2023 oraz 2024 do nagrody w plebiscycie edukacyjnym „Nauczyciel Akademicki Roku" organizowanym przez „Dziennik Bałtycki" i „Głos Pomorza".

Działalność organizacyjna Habilitantki obejmuje organizację bądź współorganizację konferencji o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Z załącznika nr 4 jawi się obraz bardzo sprawnej organizatorki zaangażowanej we współtworzenie 11 konferencji, w tym siedmiu o zasięgu międzynarodowym. Jeden raz dr Dominika Janus była sekretarzem komitetu organizacyjnego, jeden raz przewodniczącą komitetu organizacyjnego, a dziesięciokrotnie pełniła funkcję członkini komitetu naukowego konferencji. Świadczy to o dynamice działania oraz sprawczości naukowej i organizacyjnej Habilitantki.

Działalność organizacyjną Kandydatki dokumentuje również członkostwo w komitecie redakcyjnym czasopisma „Studia Germanica Gedanensia", gdzie dwukrotnie była współredaktorem naukowym (zał. 4 II. 1a i II 1b). Od roku 2017 Habilitantka jest także współpracownicą Zespołu Badań nad Tekstem i Dyskursem, organizującego cykliczne wykłady językoznawcze i spotkania popularyzujące naukę oraz prowadzi projekty naukowe [np. #morzewiedzy].

Nie można też nie docenić zaangażowania w tym miejscu pominąć zaangażowania dr Dominiki Janus w promocję kierunku w mediach społecznościowych, a mianowicie w serwisach Facebook oraz Instagram, którymi zajmuje się od 2017 r.

W roku 2022 Habilitantka współtworzyła program nowej specjalności na studiach magisterskich w IFG Uniwersytetu Gdańskiego „Język niemiecki w przekładzie i biznesie".

Od 2024 r. dr Dominika Janus jest współodpowiedzialna za uaktualnianie oferty studiów drugiego stopnia, w efekcie której powstał program specjalności „Przekład i komunikacja międzykulturowa w biznesie".

Pozytywnie odnotować należy również zaangażowanie Habilitantki w opiekę organizacyjno-merytoryczną gości odbywających staż dydaktyczny w ramach programu ERASMUS+.

W Instytucie Habilitantka pełniła wiele funkcji, m.in. jako członkini Rady Programowej Instytutu IFG, koordynatorka sylabusów językoznawczych, kierowniczka praktyk studenckich dla specjalności translatorycznej oraz opiekunka roku.

W kontekście **popularyzacji nauki** dla środowiska pozauczelnianego na szczególną uwagę zasługuje działalność popularyzatorska związana ze współpracą z Sopockim Towarzystwem Naukowym przekładająca się na cykl spotkań tematycznych, np. „Memento mori", „Oblicza komunikacji", czy „Oblicza kobiety".

Drugi etap działalności popularyzatorskiej to idea organizacji spotkań zbliżających słuchaczy do nauki, kultury i sztuki w ramach projektu „Siostrzane nauki". Pani dr Dominika Janus współorganizuje je wraz z Fundacją „Adapa" działającą na rzecz osób pozostających w spektrum autyzmu z innymi zaburzeniami rozwoju intelektualnego. Wspomniany projekt organizowany w ogólnodostępnej przestrzeni miejskiej uzyskał tzw. kulturalny grant finansowany przez Urząd Miasta Gdyni i polegał na organizacji ośmiu spotkań popularnonaukowych w trybie comiesięcznym, których Habilitantka była koordynatorką odpowiedzialną za realizację merytoryczną projektu.

Warto wspomnieć, że Kandydatka prężnie działa leksykograficznie, współtworzy i koryguje słowniki m.in. PONS, opracowuje hasła encyklopedyczne do „Gedanopedii", przy czym ta ostatnia działalność jest ściśle związana z ukończeniem przez dr Dominikę Janus w roku 2020 studiów podyplomowych na kierunku „Gedanistyka".

Reasumując: **dydaktyczny** i **organizacyjny** dorobek dr Dominiki Janus oraz jej **działalność w zakresie popularyzacji nauki** są godne pozytywnego odnotowania, gdyż wskazują na dużą i nietuzinkową aktywność Kandydatki, która osiąga wymierne sukcesy zarówno w dydaktyce uniwersyteckiej, jak i w wielu innych uczelnianych i pozauczelnianych działaniach.

5. Ocena osiągnięć w zakresie projektów badawczych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi krajowymi i zagranicznymi oraz udział w konferencjach naukowych

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Kandydatka wyróżnia się dużą aktywnością w następujących projektach:

1) 3.11.2011- 31.12.2011: projekt badawczy dotyczący ostatecznego przygotowania edytorskiego rozprawy doktorskiej *Polsko-niemiecka frazeologia somatyczna w słownikch Michała Abrahama Troca i Samuela Bogumiła Lindego* (grant Wydziału Filologicznego UG dla młodych naukowców – nr PUB/F010/8/2011)
2) 27.04.2015-15.12.2015: projekt badawczy *Niemieckojęzyczne teksty o śmierci w ujęciu językoznawczym* (grant Wydziału Filologicznego UG dla młodych naukowców – nr 538-F000-B808-15)

3) 2.11.2018-1.11.2019: projekt badawczy *Gdańskie protestanckie kazania pogrzebowe [1586-1746] w ujęciu tekstologicznym* (grant NCN MINIATURA 2 – nr 2018/02/X/HS2/01129)

Również aktualnie Kandydatka uczestniczy w **projekcie**, który jest w **realizacji:**

1) 9.11.2023- 8.11.2027: projekt badawczy *A Multilingual Repository of Phraseme Constructions in Central and Eastern European Languages (PhraConRep)*. Członkini grupy roboczej: WG3 *Entry processing and translation* (COST-Projekt CA22115 PhraConRep)

Należy odnotować, że dr Dominika Janus przebywała na dwóch **stażach zagranicznych** oraz **dwóch krajowych**:

1) 8.10.2018 – 22.10.2018: pobyt badawczy w Bibliotece Księcia Augusta w Wolfenbüttel (Niemcy)
2) 2.08.2019 – 31.08.2019: pobyt badawczy w Bibliotece Księcia Augusta w Wolfenbüttel (Niemcy)
3) 12.02.2023 – 26.02.2023: pobyt badawczy w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego
4) 23.10.2023 – 31.10.2023: pobyt badawczy w Katedrze Języka Niemieckiego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olszytnie

Habilitantka jest członkinią pięciu **stowarzyszeń naukowych,** dwóch o zasięgu krajowym: 1) *Sopockiego Towarzystwa Naukowego* i 2) *Stowarzyszenia Germanistów Polskich* oraz trzech międzynarodowych: 1) *Internationale Vereinigung für Germanistik*; 2) *Mitteleuropäischer Germanistenverband* oraz 3) *Europejskie Towarzystwo Frazeologiczne EUROPHRAS*.

Habilitantka jest również członkinią komitetów redakcyjnych i rad naukowych trzech czasopism:

1) Studia Germanica Gedanensia – redaktor językowy
2) Linguistische Treffen in Wrocław – członkini Rady Recenzentów
3) Zeitschrift für Mitteleuropäische Germanistik – członkini Rady Recenzentów

Należy podkreślić, że **aktywność konferencyjna** dr Dominiki Janus jest także imponująca. Oprócz wymienionych w punkcie **działalność organizacyjna jedenastu współorganizowanych konferencji** Habilitantka wygłosiła po uzyskaniu stopnia doktora **16 referatów** na konferencjach międzynarodowych oraz **5 referatów** na konferencjach **ogólnopolskich**.

Reasumując: w szczególności **projekty badawcze**, ale także rozdziały opublikowane w monografiach zbiorowych i czasopismach naukowych, jak i bardzo aktywny udział Habilitantki w **krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych** są potwierdzeniem **umiędzynarodowienia** działalności naukowo-badawczej, który to obszar działalności oceniam jednoznacznie pozytywnie.

6. KONKLUZJA

Po zapoznaniu się z dokumentacją przewodu habilitacyjnego dr Dominiki Janus i dokonaniu wnikliwej oceny dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, wydaję **opinię pozytywną** w sprawie nadania Kandydatce stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Reasumując, uważam, że aktywność naukowa dr Dominiki Janus wyrażająca się w całokształcie jej dorobku publikacyjnego, w tym w przedłożonej i wskazanej jako osiągnięcie naukowe rozprawie habilitacyjnej oraz w cyklu sześciu spójnych tematycznie artykułów naukowych, jak i w dorobku dydaktycznym, organizacyjnym oraz działalności popularyzującej naukę stanowią podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego zgodnie z kryteriami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Tym samym popieram wniosek Habilitantki wnosząc o jej dopuszczenie do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia *doktora habilitowanego* w dziedzinie *nauk humanistycznych* w dyscyplinie *językoznawstwo*.

Jarochna Dąbrowska-Burkhardt

Zielona Góra, dnia 6 grudnia 2025 r. /dr hab. Jarochna Dąbrowska-Burkhardt, prof. UZ/